

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vereenvoudigen. Daarom kan het gebeuren dat de tekst in dit transcript niet altijd even vlot leest of dat bepaalde teksten vreemd klinken. Ook kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Verzet Je Niet Tegen Wie Kwaad Doet (Mattheüs 5:38-42)

Hoe moeten we reageren als iemand ons onrecht aandoet? In Mattheüs 5:38-42 biedt Jezus - ofwel Jesjoea, zoals Hij in het Hebreeuws wordt genoemd - een verrassend antwoord op die vraag. Hij verwijst naar een gebod in de Torah en legt vervolgens uit hoe Hij verwacht dat Zijn volgelingen zullen reageren wanneer ze worden geslagen, aangeklaagd en mishandeld. Hij zegt: "[Verzet je niet tegen wie kwaad doet. \(NBV\)](#)"

Dit onderwijs van Jesjoea, dat ideeën omvat als je andere wang toekeren en een tweede mijl lopen, is bekend en behoorlijk controversieel. Deze passage wordt vaak geïnterpreteerd als een voorbeeld van Jesjoea die de Wet van Mozes tegensprekt of ondermijnt. Ook hebben velen deze passage begrepen als dat Jesjoea wil dat Zijn volgelingen de zwaksten moeten zijn en pestkoppen over zich heen moeten laten lopen. Maar is dat echt wat Jesjoea zegt?

In deze studie zullen we Mattheüs 5:38-42 gaan bekijken in het licht van de culturele en historische context, wat duidelijker zal maken wat Jesjoea bedoelt als Hij zegt dat we ons niet moeten verzetten tegen wie kwaad doet.

Laten we beginnen:

Mattheüs 5:38-42 (NBV)

[Jullie hebben gehoord dat gezegd werd: "Een oog voor een oog en een tand voor een tand." En Ik zeg jullie je niet te verzetten tegen wie kwaad doet, maar wie je op de rechterwang slaat, ook de linkerwang toe te keren. Als iemand een proces tegen je wil voeren en je onderkleed van je wil afnemen, sta hem dan ook je bovenkleed af. En als iemand je dwingt één mijl met hem mee te gaan, loop er dan twee met hem op. Geef aan wie iets van je vraagt, en keer je niet af van wie geld van je wil lenen.](#)

Het eerste dat opvalt bij deze passage is dat Jesjoea Zijn onderwijs contrasteert met wat Zijn toehoorders **hebben gehoord** over "[oog voor een oog en tand voor een tand](#)". Voordat we ingaan op de details van het onderwijs van Jesjoea, wat betekent *eigenlijk* "[oog voor een oog en tand voor een tand](#)"?

De Wet van een Gepaste Compensatie

"Oog voor een oog en tand voor een tand" is een citaat uit de Torah, en het verwijst naar het principe van een gepaste compensatie voor een verlies, of zoals we het kennen in het Latijns: *lex talionis*. Hier is één plaats in de Torah waar we het citaat kunnen vinden:

Exodus 21:23-25

Maar als er wel dodelijk letsel is, moet u geven leven voor leven, oog voor oog, tand voor tand, hand voor hand, voet voor voet, brandwond voor brandwond, wond voor wond, striem voor striem.

(zie ook Leviticus 24:20; Deuteronomium 19:21)

De gedachte hierbij is dat als je iemands oog verwondt, je hem moet compenseren voor de waarde van dat oog. Dat houdt in dat, behalve in het geval van een "leven voor het leven" - dat is de doodstraf voor moord - deze wet niet was bedoeld om letterlijk te worden uitgevoerd. De Torah roept niet op tot een lichamelijke verminking. Dat zou vanuit juridisch oogpunt niet logisch zijn. Hoe zou het letterlijk uitsteken van iemands oog het verlies van je eigen oog kunnen goedmaken? In plaats daarvan werd het verlies meestal in geld of een andere waarde berekent, wat vervolgens werd betaald aan het slachtoffer.

-Jay Sklar, *Leviticus*, ZECOT (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2023), blz 660-661.

Onmiddellijk na de passage "oog voor oog" in Exodus 21:23-25, stelt de Torah bijvoorbeeld dat als een meester het oog of de tand van zijn slaaf verwondt, hij die verwonding niet vergoedt door letterlijk zijn eigen oog of tand te verliezen; in plaats daarvan compenseert hij die verwonding door de slaaf vrij te laten (Exodus 21:26-27). Dit geeft aan dat de uitdrukking "oog voor oog en tand voor tand" niet letterlijk is bedoeld; Het is een metafoor voor het uitdrukken van een rechtvaardige en eerlijke vergoeding van een verlies. Ons moderne rechtssysteem is eigenlijk gebaseerd op hetzelfde principe. Als je bijvoorbeeld gewond raakt bij een auto-ongeluk omdat je van achteren bent aangereden, vereist de wet niet dat je de achterkant van de auto van die andere persoon moet vernielen, en hem op dezelfde wijze moet verwonden als jezelf. De wet vereist dat je wordt gecompenseerd met geld om je verwondingen te genezen en je auto te laten repareren.

Belangrijk om te weten is dat deze wet, in tegenstelling tot wat vaak wordt aangenomen, niet gaat over het persoonlijke wraak nemen, of iemand pijn doen omdat die jou pijn heeft aangedaan. In feite geeft de Torah op een andere plek heel expliciet aan dat je persoonlijk geen wraak mag nemen:

Leviticus 19:18

U mag geen wraak nemen of een wrok koesteren tegen uw volksgenoten, maar u moet uw naaste liefhebben als uzelf. Ik ben de HEERE (JHWH).

Het doel van "oog voor oog" is eigenlijk om persoonlijke wraakacties te voorkomen. Het doet dit op twee manieren: ten eerste moet het recht worden toegepast binnen het gerechtelijke systeem. Als iemand je schaap doodt, kun je niet zelf zijn schaap gaan stelen om dat te compenseren. Als je een vergoeding voor je verlies wenst, moet je de zaak voorleggen aan de rechters, die vervolgens beslissen over de passende straf en restitutie.

Ten tweede beperkt de wet het bedrag van de schadevergoeding die een persoon kan eisen, zodat die in verhouding staat tot de waarde van het werkelijke verlies. Als iemand bijvoorbeeld je schapen doodt, kun je niet zijn hele kudde, zijn os, zijn graanveld en zijn eerstgeboren kind als compensatie opeisen. Je kunt alleen de waarde vragen die gelijk is aan je verloren schaap.

Dit is dus een *heel goed* principe. Het vormt, nogmaals, de basis van ons eigen moderne rechtssysteem. "Oog voor oog" gaat uiteindelijk over de gerechtigheid onder de wet. Het voorkomt eigen wraakacties van de burgers, houdt mensen verantwoordelijk voor hun daden en eist van de schuldige partijen om dingen goed te maken met degenen die onrecht zijn aangedaan.

Voordat we verdergaan, is er nog een punt dat het vermelden waard is: ondanks de grote wijsheid van de juridische principes zoals "oog voor oog", leven we nog steeds in de realiteit van een gevallen wereld, die vol onrecht is. Gerechtigheid is vaak onbereikbaar in deze wereld vanwege de zonde, corruptie en onderdrukking. Ook de Torah erkent deze realiteit en belooft dat God Zijn volk op een zekere dag Zelf zal rechtvaardigen. God verzekert ons dat Hem de wraak toekomt en dat we erop kunnen vertrouwen dat Hij alles op Zijn tijd zal vergelden (Deuteronomium 32:35; vgl. Romeinen 12:19). Zelfs in de Torah vinden we de gedachte dat de gerechtigheid onbereikbaar is in onze gevallen wereld en dat God de ultieme Gever is van de gerechtigheid. Daarom kunnen we erop vertrouwen dat God ons rechtvaardigt in plaats van te denken dat we het heft in eigen handen moeten nemen.

Dat gezegd hebbende, laten we teruggaan naar het onderwijs van Jesjoea over dit onderwerp.

"Maar Ik zeg u..."

Na het citeren van het "oog voor oog" principe uit de Torah, begint Jesjoea Zijn onderwijs met "Maar ik zeg u". Daarbij contrasteert Hij Zijn onderwijs met wat Zijn toehoorders hebben gehoord over "een oog voor een oog". Dit contrast heeft sommigen ertoe gebracht om te concluderen dat het onderwijs van Jesjoea hier eigenlijk in strijd is met de Torah. Andy Stanley's opmerkingen over deze passage zijn representatief voor dit perspectief:

We kunnen ons niet voorstellen hoe *on-Bijbels* dit klonk voor de Joden uit de eerste eeuw, voor wie de hele Bijbel was gebouwd op een ethiek die het tegendeel beweert. Jezus sprak niet alleen hun Schriften tegen. Zijn onderwijs stond in schril contrast met hun hele geschiedenis!

-Andy Stanley, *Irresistible: Reclaiming the New that Jesus Unleashed for the World* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2018), blz 106-107

Zijn de woorden van Jesjoea in deze passage echt in tegenspraak met de Torah? Volgens de context is deze gedachte eigenlijk onmogelijk.

Enkele verzen daarvoor verbiedt Jesjoea Zijn toehoorders expliciet om te denken dat Hij was gekomen om de Wet en de Profeten af te schaffen (Mattheüs 5:17). Als we Mattheüs 5:38-42 zo interpreteren dat Jesjoea de Torah tegensprekt of ondermijnt, dan schenden we Zijn directe opdracht in vers 17, toen Hij zei dat we niet moesten denken dat Hij was gekomen om zoiets te doen. Jesjoea is niet gekomen om de Torah af te schaffen of Zich ertegen te verzetten, maar in plaats daarvan om de Torah te "vervullen" - dat wil zeggen, de Torah volledig te houden en te onderwijzen. Zoals Craig Evans opmerkt:

Jezus kan moeilijk beweren dat Hij de Wet vervult (Mattheüs 5:17) als Hij die vervolgens tegenspreekt.

-Craig Evans, *Mattheüs*, NCBC (New York, NY: Cambridge University Press, 2012), blz 120-121.

Jesjoea stelt Zijn onderwijs dus *niet* tegenover de Torah zelf. Waar stelt Hij het dan tegenover? Hij stelt het tegenover de leer van de schriftgeleerden en de Farizeeën. Hij gaat niet in tegen de Torah; Hij verzet zich tegen de inferieure interpretaties van de Torah door de schriftgeleerden en de Farizeeën. Dat is de bedoeling van de uitdrukking: "[Jullie hebben gehoord dat gezegd werd.](#)" Zoals Steven Stiles schrijft:

Wanneer Jezus in Mattheüs verwijst naar wat de mensen hebben "[gehoord](#)" (ἤκούσατε), citeert hij de Torah zoals die door de schriftgeleerden en de Farizeeën ontoereikend werd geïnterpreteerd. Deze "verdraaide" interpretatie van de Torah brengt een gerechtigheid voort die onvoldoende is om het Koninkrijk der hemelen binnen te gaan (Mattheüs 5:20).

-Steven James Stiles, *Jesus' Fulfilment of the Torah and Prophets* (Tübingen: Mohr Siebeck, 2023), blz 113

Het feit dat Jesjoea Zijn onderwijs contrasteert met de leringen van de Farizeeën blijkt uit de algemene context. Vlak voordat Hij ingaat op Zijn antithetische uitspraken - dat wil zeggen, zijn "[Jullie hebben gehoord dat er gezegd is, ... Maar Ik zeg u.](#)" uitspraak, in de verzen 21-48 - veroordeelt Hij de ontoereikende gerechtigheid van de Farizeeën in vers 20. Hij vervolgt Zijn antithetische uitspraken met nog een veroordeling van de "gerechtigheid" van de Farizeeën, in Mattheüs 6:1-18. Vandaar dat het duidelijk is dat Jesjoea Zich verzet tegen de leer van de Farizeeën, niet tegen de Wet van Mozes. Het doel van zijn antithetische uitspraken is om te onthullen dat de schriftgeleerden en de Farizeeën de personen zijn die de Torah afschaffen door die verkeerd toe te passen; Daarentegen vervult Jesjoea de Torah door uit te leggen wat het inhoudt om die volledig na te leven (Mattheüs 5:17).

Hoe hebben de Farizeeën deze Wet van "[een oog voor een oog](#)" verkeerd toegepast? Dat kunnen we moeilijk met zekerheid zeggen, maar we kunnen enkele dingen over hun onderwijs afleiden uit de tekst zelf. Sommige geleerden suggereren bijvoorbeeld dat de Farizeeën dit principe uit zijn juridische context hebben gehaald en hebben gebruikt als rechtvaardiging voor het uitvoeren van persoonlijke wraakacties.

-Charles H. Talbert, *Mattheüs*, PCNT (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2010), blz 85-86.

Dat wil zeggen, ze onderwezen dat je iemand meteen en rechtmatig mag terugslaan als je wordt geslagen (Mattheüs 5:39). Als dat juist is, dan is zo'n gedachte in strijd met het doel van de Wet, namelijk om persoonlijke handelingen van wraak te *voorkomen* door straf en vergelding te eisen, die worden opgelegd door de rechters van Israël. Daarnaast verdraait het toepassen van deze Wet, om er persoonlijke wraakdadens mee uit te voeren, niet alleen het doel van "[een oog voor een oog](#)", maar is het ook expliciet in strijd met Leviticus 19:18: "[U mag geen wraak nemen.](#)"

Zoals we al aangaven heeft Jesjoea Zich in Mattheüs 5:38-42 niet verzet tegen het "[oog voor oog](#)" principe. Hij corrigeert de verkeerde toepassing ervan. Zoals Dale Allison schrijft:

Waar Mattheüs 5:38-42 spreekt over persoonlijke wraakacties van iemand die onrecht is aangedaan, spreekt Deuteronomium tegen de rechters die de Wet moeten toepassen. Het is waar dat Mattheüs 5:40 verwijst naar de rechtbank, maar Jezus geeft hier geen wetten die de rechtbank moet volgen. Hij heeft het eerder over interpersoonlijke relaties en verklaart dat het tegen de wet ingaat als Zijn volgelingen *lex talionis* toepassen op hun privéproblemen. Hij gooit het beginsel van een gelijkwaardige compensatie op een gerechtelijk niveau dus niet omver.

-Dale C. Allison, *The Sermon on the Mount: Inspiring the Moral Imagination* (New York, NY: Crossroad, 1999), blz 93.

We mogen de Torah dus niet misbruiken om persoonlijke wraakacties te rechtvaardigen. Hoe moeten we volgens Jesjoea dan reageren als we onrecht worden aangedaan?

Verzet je Niet

Jesjoea begint Zijn onderwijs met de woorden: "[Verzet je niet tegen wie kwaad doet](#)" (NBV). Daarna geeft Hij enkele voorbeelden om dit principe te illustreren: de andere wang toekeren, je mantel geven, een extra mijl lopen en geven aan personen die bedelen. Voordat we ingaan op deze voorbeelden, moeten we ons eerst afvragen: wat bedoelt Jesjoea als Hij zegt: "[Verzet je niet tegen wie kwaad doet](#)" (NBV)? Zegt Jesjoea dat we watjes moeten zijn en ons gewoon moeten overgeven aan het kwaad? Helemaal niet.

Als Jesjoea zegt "[verzet je niet](#)", bedoelt Hij dat je niet op *dezelfde manier moet reageren*. Zoals Zijn drie voorbeelden zullen aantonen, zegt Jesjoea niet dat je het kwaad moet laten gebeuren zonder je op enige manier te verzetten. In plaats daarvan zegt Hij dat je op een dusdanige manier tegen je onderdrukker moet ingaan dat je zelf geen onderdrukker wordt. Je moet het kwade met *het goede* bestrijden. Zoals de apostel Petrus het zegt:

1 Petrus 3:9

[Vergeld geen kwaad met kwaad of laster met laster, maar zegen daarentegen, omdat u weet dat u daartoe geroepen bent, opdat u zegen zult beërven.](#)

De apostel Paulus zegt hetzelfde:

Romeinen 12:17-21

[Vergeld niemand kwaad met kwaad. Wees bedacht op wat goed is voor alle mensen. Leef, zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, in vrede met alle mensen. Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere. Als dan uw vijand honger heeft, geef hem te eten, als hij dorst heeft, geef hem te drinken, want door dat te doen, zult u vurige kolen op zijn hoofd hopen. Word niet overwonnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.](#)

1 Thessalonicenzen 5:15

[Pas op dat niemand een ander kwaad met kwaad vergeldt, maar jaag altijd het goede na, én voor elkaar én voor allen.](#)

Dit is wat Jesjoea duidelijk wil maken. Als deelnemer van het Koninkrijk van de Messias moet je het kwaad aanpakken en rechtvaardiging ontvangen door **niet** te kiezen voor persoonlijke wraakacties.

Je moet het kwaad overwinnen met het goede en erop vertrouwen dat God de rechtvaardiging op Zijn eigen volmaakte manier tot stand zal brengen. Dat is precies wat Jesjoea enkele verzen eerder aangeeft: als we lijden omdat we goed doen, verdienen we hemelse beloningen. Zoals beloofd in de Torah, is God degene die ons rechtvaardigt:

Mattheüs 5:11-12

Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij. Verblijd en verheug u, **want uw loon is groot in de hemelen**, want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn.

Laten we de drie illustraties gaan onderzoeken die Jesjoea ons heeft gegeven en bekijken hoe ze het doel bereiken om het kwade met het goede te overwinnen:

Mattheüs 5:39b

... maar wie u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe.

Zegt Jesjoea dat we ons niet kunnen verdedigen als iemand ons aanvalt? Hoewel dit vers vaak op die manier is opgevat, is dat eigenlijk niet wat Hij bedoelt. Jesjoea heeft het niet over een gevecht tussen twee personen. Als dat wel zo was, dan zou Hij waarschijnlijk een vuistgevecht beschrijven, geen klap-incident. Als je in de oudheid iemand sloeg, dan was dat een gebruikelijke belediging van iemands eer. Het was de bedoeling om die persoon in de ogen van anderen te beschamen en te vernederen.

-John G. Cook, "Mattheüs 5.39 and 26.67: Slapping Another's Cheek in Ancient Mediterranean Culture," *Journal of Greco-Roman Christianity and Judaism* 10 (2014): blz 68–89.

Dat is het scenario wat Jesjoea hier beschrijft.

Dus, hoe moeten Zijn volgelingen, volgens Jesjoea, reageren op een dergelijke belediging van hun eer? Nogmaals, ze moeten niet *op dezelfde manier* reageren. Ze mogen niet terugslaan om te proberen om daarmee hun eigen eergevoel terug te krijgen in de ogen van de wereld. Maar - en dat is belangrijk - ze moeten ook niet ineenkrimpen van schaamte. Ze hoeven de belediging niet te accepteren. In plaats daarvan *verwerpen ze het volledige uitgangspunt* van de belediging. Hoe doen ze dat? Door hun overtreder stoutmoedig uit te nodigen om hen opnieuw te slaan, en te laten zien dat hun eer niet afhangt van wat hun overtreder hen aandoet. Hier is hoe Craig Keener het belang van deze reactie uitlegt:

In het geval van een belediging van iemands persoonlijke waardigheid, waarschuwt Jezus de beledigde discipel niet alleen om geen wraak te nemen, maar stelt Hij voor dat de discipel zich verder overgeeft aan de overtreder. Door vrijelijk je andere wang toe te keren, laat je zien dat je waarde hecht aan menselijke eer. In zekere zin zou dit een vorm van verzet kunnen zijn door minachting te tonen voor de waarde van de meningen van de belediger (en misschien de toeschouwers) ... Zelfs in een samenleving die wordt beheerst door eer en schaamte (bijv. Sirach 1:30), moet een discipel zo zeker zijn van zijn of haar status voor God dat hij of zij het zonder menselijke eer kan stellen. Zo iemand hoeft de verloren eer niet te wreken omdat zo'n persoon Gods eer zoekt in plaats van zijn of haar eigen eer.

-Craig Keener, *The Gospel of Mattheüs: A Socio-Rhetorical Commentary* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2009), blz 198

Zoals we kunnen zien, pleit Jesjoea er niet voor dat Zijn volgelingen zich gewoon overgeven aan het kwaad. Deze reactie is eerder een manier om *tegen* een onderdrukker op te staan zonder hun tactieken over te nemen.

Bovendien is het een heel effectieve manier om op de belediging van je aanvaller te reageren, omdat jouw eer, als deelnemer van het Koninkrijk van de Messias, niet afhangt van de wereldse systemen van eer en schaamte. Jouw eer wordt bepaald door God, die hemelse beloningen heeft beloofd aan degenen die vanwege de Messias worden uitgescholden (Mattheüs 5:11-12). Als je de andere wang toekeert zeg je eigenlijk: "Jouw poging om mij te schande te maken betekent letterlijk niets." Het zegt: "Mijn ik wordt niet bepaald door jouw beledigingen; Mijn ik wordt bepaald door wie God zegt dat ik ben. Sla me nog maar een keer, ik wil mijn hemelse beloning!"

Dus ben je helemaal geen watje. In de historische context betekent je andere wang toekeren een daad van verzet. Het draait het script volledig om. En aangezien deze gebruikelijke belediging in het openbaar plaatsvindt, moet je eens nadenken welke impact dit kan hebben op de menigte. Jouw reactie kan er mogelijk ook toe leiden dat anderen gaan twifelen aan de legitimiteit van het waardensysteem van de wereld. Je zou je kunnen voorstellen dat ze denken: "Ja, deze persoon is een gek, maar misschien heeft hij een punt. Waarom zouden we onze eer laten bepalen door een treiteraar?"

Het volgende voorbeeld gaat verder met dit thema van het verzet tegen het onrecht, door het volledig te ondermijnen. We lezen verder:

Mattheüs 5:40

en als iemand u voor het gerecht wil dagen en uw onderkleding nemen, geef hem dan ook het bovenkleed;

Wat wil Jesjoea hiermee aangeven? Nou, tenzij je rijk was bezat je in de oudheid meestal maar één set van twee soorten kledingstukken: een tuniek, die je onderkleding was, en een mantel, die je bovenkleding was. Interessant genoeg staat er een gebod in de Wet van Mozes dat betrekking heeft op deze illustratie. De Torah zegt dat als een arme je zijn mantel, zijn *bovenkleed* geeft, als onderpand voor het terugbetalen van een schuld, je die aan het einde van de dag aan hem moet teruggeven - zelfs als hij je niet kan terugbetalen. Dit was omdat de mantel 's nachts ook als deken werd gebruikt. Deze wet was dus bedoeld om het welzijn van de armen te waarborgen:

Exodus 22:26-27

Als u het kleed van uw naaste in onderpand neemt, moet u dat aan hem teruggeven voordat de zon ondergaat. Dat is immers zijn enige bedekking. Het is de kleding over zijn huid. Waarin zou hij anders moeten slapen? Wanneer hij tot Mij om hulp roept, zal het gebeuren dat Ik het zal horen, want Ik ben genadig!

(zie ook Deuteronomium 24:12-13)

In Mattheüs 5:40 beschrijft Jesjoea een scenario waarin iemand een rechtszaak aanspant om iemands onderkleed af te nemen, omdat de Torah hen verhindert om het bovenkleed permanent mee te nemen. Volgens Craig Keener is deze illustratie met opzet belachelijk en "bijna humoristisch"

-Craig Keener, *The Gospel of Mattheüs: A Socio-Rhetorical Commentary* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2009), blz 198).

Dat wil zeggen, de oorspronkelijke toehoorders van Jesjoea zouden het absurd hebben gevonden dat iemand zo hebzuchtig en hatelijk kon zijn om een zaak aan te gaan voor een tuniek. Dat is hetzelfde als iemand aanklagen voor zijn ondergoed! Het lijkt erop dat iemand die dit soort dingen doet, je gewoon pijn wil doen, en het rechtssysteem daarvoor wil gebruiken.

Hoe moet je volgens Jesjoea hierop reageren? In plaats van al je tijd en energie te besteden aan de strijd om je tuniek te behouden, zegt Hij dat je niet op dezelfde manier moet reageren. Hij zegt dat je ook maar je bovenkleed moet geven. Maar wat zou dat betekenen als je dat doet? Het zou betekenen dat je daar helemaal naakt zou staan terwijl je aanklager al je kleren vasthoudt. En dat in een openbare rechtszaal! Iedereen die dit ziet zou verbaasd zijn over de onrechtvaardigheid van deze hele situatie. Het ontmaskert - excuses voor de woordspeling - het complete onrechtvaardige systeem dat zoiets zou toestaan, en maakt het tot een absolute aanfluiting. Kun je je voorstellen wat de mensen van de vertoning zouden vinden? "Kijk naar die arme kerel! Die stomme vent nam alles van hem af! Dat is gewoon verkeerd."

Nogmaals, deze illustratie is opzettelijk schokkend en absurd; Het benadrukt het onrecht achter de hebzucht en uitbuiting. De voorgestelde reactie van Jesjoea ondermijnt het systeem van de waarden in deze wereld zonder dezelfde onrechtvaardige tactieken toe te passen die worden gebruikt door personen die anderen slecht behandelen.

Laten we verdergaan met het volgende voorbeeld:

Mattheüs 5:41

en wie u zal dwingen één mijl te gaan, ga er twee met hem.

Hoewel dit voor de moderne lezers misschien wat vaag lijkt, zou het oorspronkelijke publiek van Jesjoea precies begrijpen waar Hij naar verwees. Hier verwijst Jesjoea naar het wettelijke recht van Romeinse soldaten om burgers te dwingen om gedurende één mijl hun uitrusting te dragen.

-G.H.R. Horsley, *New Documents Illustrating Early Christianity, vol. 1: A Review of the Greek Inscriptions and Papyri published in 1976* (Australia: The Ancient History Documentary Research Centre, 1981, blz 36-45.

Romeinse soldaten konden iemand aan de kant van de weg dus letterlijk dwingen om al hun spullen te laten vallen om één mijl ver de spullen van de soldaat te dragen. Eigenlijk komen we dit tegen in de Evangeliën, waar de Romeinen Simon van Cyrene dwongen om het kruis van Jesjoea te dragen (Mattheüs 27:32). Het is begrijpelijk dat het Joodse volk in die tijd deze praktijk bekritiseerde en het als volkomen vernederend beschouwde, en dat was het ook.

zie de geciteerde bronnen van Craig Keener, *The Gospel of Mattheüs: A Socio-Rhetorical Commentary* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2009), blz 199-200.

Wat een deprimerende herinnering voor de Joden in deze dagen dat ze onder de duim van Rome zaten - dat ze machteloos waren. Je kan je absoluut voorstellen hoe ze in die situaties soms zouden proberen om persoonlijk wraak te nemen. Wat dacht je ervan om te wachten tot de bewaker niet oplette, hem neer te steken met een mes en dan weg te rennen? Er waren ongetwijfeld veel Joden die precies dat in gedachten hadden. Ze zouden misschien hun kans grijpen om geweld te gebruiken om het gevoel van waardigheid voor zichzelf te herstellen. We kennen ten minste één Joodse groep in die tijd - de Zeloten - die vaak probeerden te vechten tegen de Romeinse overheersing in Judea, door geweld te gebruiken.

Maar deze aanpak lost het probleem niet echt op. In feite creëert het vaak meer problemen, zoals we zien bij de Eerste Joods-Romeinse Oorlog in 66-73 na Christus, die resulteerde in talloze doden en de vernietiging van de Tweede Tempel.

Dus, hoe zegt Jesjoea dat Zijn volgelingen op deze situatie moeten reageren? Nogmaals, binnen de oorspronkelijke culturele context ondermijnt Zijn onderwijs het gehele systeem. In plaats van te stoppen bij die ene mijl, die de Romeinse wet voorschrijft, instrueert Jesjoea Zijn volgelingen om *een tweede mijl* te gaan. Waarom? Omdat dit verder gaat dan wat de onderdrukte Romeinse burgers moeten doen voor de soldaten die boven hen staan. Anders gezegd, Jesjoea zegt dat Zijn volgelingen zich niet als onderdrukte burgers moeten gedragen. Twee mijl gaan in plaats van wat de Romeinse wet vereist, is iets dat je alleen zou doen voor iemand om wie je geeft - iemand die een gelijke is. Jesjoea zet deze wettelijke verplichting voor de onderdrukte burgers effectief om in een *vrijwillige* en liefdevolle actie van een gelijke.

Deze reactie is geen watjesgedrag, en het is geen persoonlijke wraak. Het is de volledige ondermijning van het onrechtvaardige systeem. Jesjoea zegt dat jouw waarde niet wordt bepaald door hoe een Romeinse soldaat je behandelt. Het wordt bepaald door wat God zegt wie je bent. Je status in deze wereld is niet relevant omdat je een deelnemer bent van het Koninkrijk. Je verdient je hemelse beloningen door je liefde en je goede daden. Denk eraan hoe dit een getuigenis afgeeft aan de Romeinse soldaat, je vermenschlijkt hem ook. Je stapt uit de wereldse "onderdrukker versus onderdrukt zijn" mentaliteit. Plotseling ziet deze soldaat je niet meer als een boze burger die hem haat en hem graag zou willen vermoorden als je de kans daartoe kreeg. Je behandelt hem als een mens, niet als een Romeinse soldaat. Je behandelt hem zoals je een vriend behandelt. Er is geen "onderdrukker versus onderdrukt zijn" hiërarchie in Gods Koninkrijk. Iedereen is gemaakt naar Gods beeld en heeft een enorme waarde.

Laten we verdergaan met het laatste couplet van onze passage:

Mattheüs 5:42

Geef aan hem die iets van u vraagt, en keer u niet af van hem die van u lenen wil.

Dit laatste voorbeeld is eenvoudig. Jesjoea verwacht van Zijn volgelingen dat ze vrijgevig zijn en mensen meer waarderen dan hun rijkdom of bezittingen. Hij zegt hetzelfde in het volgende hoofdstuk (Mattheüs 6:25-33): wees niet bezorgd over wat je zult eten, drinken, dragen, enzovoort. Waarom? God is de ultieme Voorziener van je behoeften. Hij is de ultieme Gever van de gerechtigheid. Zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid. Streef naar de hemelse beloningen.

Conclusie

In deze passages wil Jesjoea niet aangeven dat je de Torah moet ondermijnen. Hij zegt ook niet dat we watjes moeten zijn. Hij wil aangeven dat als we mishandeld worden, niet moeten reageren door anderen slecht te behandelen. Als we worden beledigd, ten onrechte worden aangeklaagd, als lastdieren worden behandeld of iets worden opgedrongen, moeten we daar niet op dezelfde manier op reageren. We begrijpen dat we in een gevallen wereld leven en dat we in onze tijd geen garanties kunnen verwachten voor rechtvaardigheid. Het kwaad met kwaad vergelden houdt het probleem van de onrechtvaardigheid alleen maar in stand. Dus, wat moeten we doen? Jesjoea heeft ons een uitweg gegeven: het Koninkrijk der hemelen. Jesjoea roept Zijn volk op tot een Koninklijk leven met Koninklijke waarden. We bestrijden het onrecht niet door de tactieken van de wereld over te nemen. In plaats daarvan vechten we door het kwade te overwinnen met het goede, en daarbij de hemelse beloningen te verdienen.

Ongeacht onze status in deze wereld, zijn we leden van het Koninkrijk en is God de perfecte Rechter die belooft om de ware rechtvaardigheid op Zijn tijd tot stand te brengen. Zijn Koninkrijk zal komen en Zijn wil zal geschieden.

Als we nadenken over het onderwijs van Jesjoea in Mattheüs 5:38-42, hebben we de volgende vragen: Willen we het onrecht in de wereld bestendigen door kwaad met kwaad te vergelden, of willen we bijdragen aan de komst van Gods Koninkrijk naar deze aarde? Zijn we meer bezig met onze status in deze wereld, of met onze status in het Koninkrijk? Willen we de aardse beloning, of de hemelse beloning? Je bent deelnemer van het Koninkrijk - dus leef zoals in het Koninkrijk.

We hopen dat deze studie je heeft gezegend. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)